

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKLAJKA

2015. MÁRCIUS

XXII. évfolyam 7. szám

Kedves Gyerekek!

Itt van a tavaszi szünet! Tavasszal megújul a természet, kivirágoznak a növények, minden élettel lesz tele. Ugyanúgy, mint Húsvétkor, Urunk feltámadásakor.

Kosztolányi így ír a Húsvétról a barátjának: „És megjön a nagyhét. Elnémítjátok a harangokat. Felállítjátok a nagy Halott sírját. És döbbenve áll a világ a nagy ravatalnál. De nagyszombaton felzúgátjátok a Rómából visszatért harangokat. Aranyos karingbe öltöztök, és megindul az öröm mámorában ujjongó körmenet. – Alleluja! Föltámadt Krisztus e napon. A körmenet szegélyén sorfalat állnak a fák, zöld rügyekkel figyelnek rátok. – Igen! Igen! – mondogatják. Valóban itt van a feltámadás, a tavasz...”

Nálunk vasárnap hajnalban lesz a Feltámadási körmenet. Nagyon érdekes és elgondolkodtató az a szertartás, amikor csendben kezdjük a Lucernariumot, a tűz megáldásával a templomon kívül, majd az új tűzről meggyújtjuk a Húsvéti gyertyát, arról pedig meggyújtjuk a hívek gyertyáit, majd a templom lámpáit, és elhangzik: Krisztus világossága! - Istennek legyen hála! Sötétben kezdjük a szertartást, de a körmenet és a mise végére már látjuk a felkelő Napot úgy, ahogy Jézus feltámadt a halottak közül. Csodálatos élmény, aki teheti, vegyen részt rajta!

Még van egy kis idő Húsvétig, nézzétek

meg, hogy sikerültek-e a lemondásaitok! Sűrűn követték egymást a legmegrázóbb események az Úr Jézus utolsó heteiben. A nagyhéten ti is próbáljátok kis áldozatokkal, önmegtagadásokkal kifejezni az együttérzéseket! Próbáljátok lemondani arról a szabadidőről, amit a számítógép vagy a televízió előtt töltenétek a szünetben! Legyetek segítség otthon a nagytakarításban, főzésben, sütésben! Úgy, ahogy a lakást kitakarítjuk Húsvét előtt, a lelkünket is ki kell tisztítani. Volt nálunk gyóntatás, de aki nem jutott el, az próbálja meg pótolni Húsvétig!

Szép, komoly Húsvétra való készülődést kívánok szeretettel:

Mesepályázat

A városi meseíró pályázatra iskolánk 5 alsós és 17 felsős tanulójának meséjét küldtük el. Munkájukért valamennyien oklevelet kaptak. A téma a tavasz volt. Oldalunkon két pályamunkát közlünk:

A tavasz megmentése

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy kisfiú. Ez a kisfiú nagyon szeretett játszani a kertben. Sajnos, minden évben eljött a tél, amikor minden növény megfagy, az állatok pedig téli álmot alszanak, vagy visszahúzódnak meleg vackaikba. Ilyenkor nagyon hideg van, és a kisfiút sem engedi ki az anyukája a kertbe játszani.

Ebben az évben a várost, ahol a kisfiú lakik, nagy csapás sújtotta télen. Belepte a házakat a hó, és a hőmérséklet mélyen a fagypont alatt volt. – Pedig március van! – gondolta a kisfiú, amikor a tűzoltók kiásták a családjával együtt a magas hófal alól. – Valami itt nincs rendben! – gondolta, amikor beléptek a városi könyvtárba. Ott éjszakáztak ugyanis. A kisfiú szeretett olvasni, ezért levett egy könyvet a polcra és olvasni kezdett. A könyv címe Tavaszi legendák volt. Az egyik oldalon ezt találta: „Tavasztündér a tavasz elhozója, a virágok kinyitója, az állatok ébresztője. Ahhoz, hogy megtaláld őt, keresned kell!” A fiúnak eszébe jutott, hogy a Tavasztündér meg tudná oldani a problémáját biztosan. Az is eszébe jutott, hogy az osztálytársai bizonyára nem hinnének egy legendának. Végül úgy döntött, hogy útra kel.

Kiment a könyvtárból és kelt felé tartott. Már jó két órát gyalogolt, amikor beért egy erdőbe.

- Szervusz, kisfiú! – köszönt valaki a háta mögött. Hátrafordult. A Tavasztündér állt előtte.

- Szia Tavasztündér! Te mit keresel ebben a fagyos erdőben? – kérdezte meglepetten.

- Sajnos - válaszolt a Tavasztündér -, az egész világ fagyos és hideg.

- De ugye Te el tudod hozni nekünk a tavaszt? – kérdezte reménykedve tőle a kisfiú.

- Nem. Az emberek rosszak és mogorvák.

Ezért lesz örökös tél. Csak akkor jön a Tavasz, ha az emberek megjavulnak – válaszolta a tündér. A kisfiú elgondolkodott a válaszon. Bárcsak meg tudná javítani az embereket! Majd elhatározta magát: meg fogja javítani az embereket. Elkészönt a Tavasztündértől, és útnak indult.

Útközben találkozott két férfival. Veszekedtek. Az egyik nem adta vissza a másíknak a kölcsönként pénzt. A kisfiú kibékítette őket, meggyőzte őket arról, hogy nem a pénz a legfontosabb, hanem hogy békén éljék az életüket.

Aztán a tolvajjal találkozott, aki éppen akkor volt túl egy lopáson. A kisfiú megállította, s meggyőzte arról, hogy a lopott tárgyakat vigye vissza, s többé ne vegye el, ami a másé.

Azután két lánnyal találkozott. Az egyik csúfolta a másikat. A kisfiú addig beszélt a csúfolkodónak, amíg az abbahagyta a csúfolódást, sértegetést.

A kisfiú sok-sok embert megjavított. Az idő is egyre jobb lett. Egyik nap, amikor a fiú az utolsó embert is megjavította, megbékítette, kisütött a nap. Megjelentek a virágok, kipattantak a rügyek, az állatok előmerészkedtek, és elárasztotta a világot a Tavasz.

Boldog lett az egész világ.
Bezák Olivér 5.o.

A tavaszi esőcsepp meséje

Egyszer volt, hol nem volt, a szép tavaszi égen volt egy báránnyelű. Ebben a báránnyelűben – mint általában mindegyikben – sok pici vízcsepecske élt. A legfiatalabb nagyon türelmetlen volt. Szeretett volna már leesni a földre. Folyton ugrált, nyüzsgött, ficergett.

Addig-addig mocorgott, hogy sikerült megpillantania a földet. Az öregek azonban visszahúzták, és azt

mondták, várjon a megfelelő pillanatra. Az esőcseppeknek ugyanis az volt a céljuk, hogy a földre essenek, ahol a növények élnek, akik fel tudják használni őket.

Egyszer hatalmas szél támadt. A felhőben a vízcseppek ideoda dülöngéltek. A kis vízcsepp ezt gondolta alkalmas pillanatnak arra, hogy újra lepillantson a földre. Lenézett, de elvesztette az egyensúlyát, és kiesett a felhőből. A többiek is utána mentek. Zuhanásuk közben kisütött a nap, még a levegőben elpárologtak, összeálltak egy nagy, erős felhővé. A többiek ugyan kicsit mérgesek voltak a nyughatatlan kis vízcseppre, de örültek új lakhelyüknek. Hosszan utaztak tovább. Meglelték a tökéletes helyet, ahol földre kellett szállniuk. Ez a hely egy kiszáradt szántóföld volt. Az asszony, aki a földet birtokolta, panaszkodva fordult a felhők felé. Kérte az eget, küldene egy kis esőt, hogy az éhségtől megmentse családját. A báránnyelű a sóhajtás nyomán kiharadt. Az esőcseppek egymás után hullottak a kitikkadt földre. Begyógyították annak sebeit, bepermetezték a kiszáradt földet. Az asszony nem győzött hálálkodni az esőért.

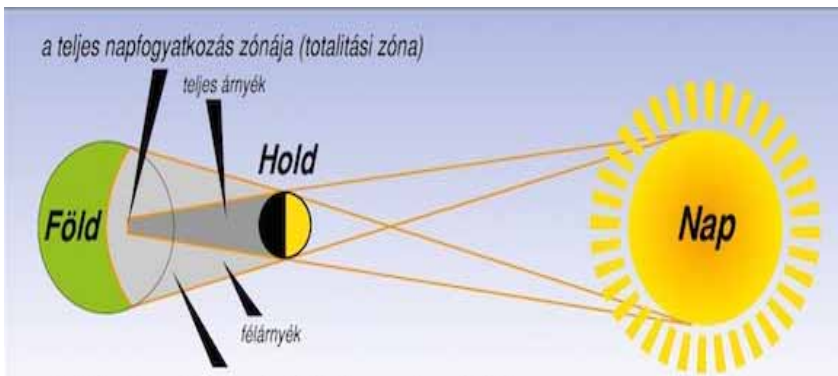
A kis esőcsepp most hasznosnak érezte magát. Amikor a föld beszívta, akkor értette meg az öreg cseppek intelmét: várni kell a megfelelő pillanatra.

Dévai Márton 7.o.

Napfogyatkozás

Napfogyatkozás olyankor jön létre, amikor Holdunk a Föld és a Nap közé kerül, és a Hold árnyéka bolygónkra vetül. A jelenség a Föld felszínén állva csak az árnyék területéről figyelhető meg. A Napnak és a Holdnak az égen látható mérete közel egyforma, mivel a Hold a Napnál 400-szor kisebb és 400-szor közelebb is van, ezért kedvező helyzetben a Hold az egész napkorongot eltakarhatja. Ennek a jelenségnek voltunk tanúi március 20-án.

Napfogyatkozás

Hosszú idő után Földünkről napfogyatkozást láthattunk. Ez nem megszokott, látványos jelenség. Mindenki látni akarja ilyenkor a csodás égboltot. Persze, csak speciális szemüvegben lehet. Az a nap is úgy kezdődött, mint a többi, de amikor felkeltem, feldobódtam. Izgatottan vártam a nem mindennapi történést.

Egy perccel a jeles esemény előtt kirohantam, feltéptem a nagy ajtót és megálltam a műfüvön. A Hold eltakarta a ragyogó Napot. A szemüvegen át tisztán láthattam, hogy a Nap korongja előtt megjelent a Hold. Tudom, hogy ezt csak ritkán lehet látni, ezért örültem, hogy szemlélője se lehettem ennek a különleges jelenségnek. Lovász Zsófia 7.o.

Az első napfogyatkozás

Az éjszakának hamarosan vége. A Nap bíborszínű palástban, arany turbánnal a fején fog előbújni és fényt árasztani egy hosszú, sötét éjszaka után.

Öccse, a Hold, millió más családtagjával, a csillagokkal együtt ezért gyűlölte őt annyira: hiszen a nappal meghozójának kijárt a pompa, a ragyogás. És nekik mi jutott? Vajon mi? Pár pillanat alatt eltűntek, hiszen eléjük toladott fényességével az a csodálatos égitest. Feltűnő, flitteres ruhájában végigvonult az égbolton, akárcsak egy ünnepelt, csillogó bálkirálynő. Ne értsétek félre, ki ne akarna egyszer tündökölni? Csak egyszer, akár egy pillanatra is a középpontba kerülni, és ragyogni. Ragyogni, akárcsak a Nap.

A Hold megelégette a „másodhegedüs” szerepet és egy nap érdekes elhatározásra jutott: eldöntötte, hogy - ha csak egy rövid időre is - elállja testvére útját és ő is végigvonul a kifutón. Felvette hát legpompásabb ruháját, és égszínkéék köntösében betolakodott nővére elé.

A Nővér nem tudta mire vélni ezt a viselkedést: félre csak nem lökhette tulajdon öccsét! Így hát hagyta, hogy egyszer ő is élvezze a milliányi tekintet súlyát, majd visszaballagon fény nélküli, de mégis csillogó barátai közé.

Így történt. Ez volt az első napfogyatkozás rövidke története. Azóta is nagyon ritkán, de rendszeresen megismétlődik ez az esemény az égbolton - ami a Földről is látható.

A Hold büszke lehet magára: Ő is létrehozott egy „ünnepet”, amit nagyon sokan izgatott figyelemmel kísérnek és senki sem felejt el egyhamar! Úgy nevezik ezt a különleges eseményt: napfogyatkozás. Dolecsek Fanni 7.o

A Nap fogyatkozása

Egyik Nap arra ébredtem, hogy a Hold üzenetet küldött nekem. Az állt a levélben, hogy a délelőtti órákban készülődjek, mert hatalmas részt eltakar belőlem, amikor ide ér.

Nem tudtam, mit kezdjek ezzel a rejtélyes üzenettel. Lenéztem a Földre. Mindenhol embereket láttam furcsa szemüvegekben. Mind izgatottak voltak. El sem tudtam képzelni, mit várnak egy ilyen gyönyörű tavaszi naptól. Egyszer azt hallottam, hogy valaki elkiáltotta magát: „Itt van a napfogyatkozás!” Nem értettem a nagy felfordulásból és izgatottságból semmit.

Egyszeriben azonban azt láttam, hogy közeledik nagy sebességgel, díszes palástban a Hold. Megrettenem kicsit, mert szokatlannak tartottam, hogy engem, az égbolt legfényesebb csillagát, a Napot, bárki is fenyegetné. A Hold pedig úgy viselkedett...

Később aztán elmesélte, hogy mi történt, mert látta tanácstalanságomat. Megnyugtató, hogy egyáltalán nem fenyegetésről volt szó. Csak kitakart kicsit. Ez időről időre megtörténik, mint ahogyan megtörtént már nem egyszer az évmilliók során.

Én azonban annyi mindent látok, hogy ezt a néhány perces jelenséget szinte észre sem veszem. Ezért minden alkalommal meglepődve tapasztalom. Mint ahogyan ebben az évben is meglepődtem az eseményen.

Legközelebb talán eszembe jut...

Király Viktória 7.o.

Napfogyatkozás

Különleges átlagos nap

Ez a nap is úgy kezdődött, ahogyan a többi. Átlagos, monoton napnak ígérkezett.

Elindultam dolgozni. Útközben betértem egy finom kávé inni, majd a nagy irodaház felé indultam. Oda-bent megállapítottam, hogy Marika megint ugyanazt a nem túl szép ingét vette fel, mint általában, s Péter továbbra sem felemelő látvány.

Beültem a főnöki irodámba, és elkezdtem írni a könyvelést, ahogyan máskor is szoktam. Úgy 10 óra lehetett, amikor Sándor bekopogtatott az ajtón, majd leült mellém. Aztán sorjában jöttek a többiek is. Valamennyien ott voltak az irodából. Akkor kezdett sötétedni. Nekem pedig eszembe jutott a tegnapi hír, miszerint napfogyatkozás jelenségének lehetünk tanúi. Már tele volt az irodám ismerős és ismeretlen emberekkel, amikor rájöttem, hogy azért van mindenki nálam, mert az én irodámban van a legnagyobb ablak az egész épületben, és ez az az ablak, amely a Napra néz. A nem mindennapi jelenség az én ablakomból látható a legjobban, ez hozta hát össze valamennyi irodai dolgozót. Én is felvettem hát a napfogyatkozás-néző szemüvegemet és csatlakoztam a többiekhez. Együtt néztük végig a csodálatos eseményt.

Ez a nap más volt, mert a természet csodája, és ennek közös élménye feldobta az én napomat is. Jól megnéztem magamnak a jelenséget a többiekkel együtt, mert lehet, hogy többé nem látunk ilyen különleges jelenséget.

Fogarasi-Krauss
Flóra 7.o.

A Nap találkozása

Reggel hét órakor a Nap gyengébben sütött. Elkedvetlenítette a tény, hogy napfogyatkozás lesz. El sem tudta képzelni, milyen ördögös dolog lesz, de nem hangzott jól.

A hírek szerint már több „fogyatkozása” is volt. Az emberek beszédéből azt is megtudta, hogy pénteken is lesz egy napfogyatkozás, majd azt követően hosszú ideig nem történik hasonló. A jelenség részletes tényeit azonban nem tudta meg. Azt azonban igen, hogy valamilyen oknál fogva el kell tűnnie részben vagy egészben a kíváncsi tekintetek elől. Miért? Meddig? Hogyan? Fogalma sem volt róla.

Úgy gondolta, ha már el kell tűnnie, akkor előbb még emlékezetessé teszi létét. A legkiválóbb fényével fog tündökölni, hogy emlékezzenek rá. Délelőtt kilenc óra körül tapasztalta először, hogy valami sötét közeledik felé. Eszébe jutott, hogy talán le kellene ugrania az égboltról, hátha akkor nem érné el az a sötét valami. Azonban egyszerűen azt is észrevette, hogy a felé közeledő sem retteg jobban, mint ő. Úgy döntött, inkább marad: történjék, aminek történnie kell. A felé közeledőt megszólitotta:

- Én a Nap vagyok? És te? Miért ijesztgetsz engem?

- A Hold vagyok. Bocsáss meg, eszemben sincs ijesztgetni téged. Tartok tőled. Hatalmas és fényes vagy. Attól félek, elégetsz engem.

- Eszemben sincs. De mondd csak, valóban eltűntetsz engem?

- Nem. Csak néhány percre takartalak el. De már haladok is a pályámon tovább... Találkozunk még, talán—búcsúzott a Hold.

A Nap jókedvtől ragyogva folytatta útját tovább. Azóta is várja az újabb találkozást.

Búvár Anna 7.o.

Lélektől lélekig

A böjt végén

A böjt elején arról beszélgettünk, mi mindentről lehet a böjt idején lemondani.

Az első két napon nem igazán sikerült eldöntennem, hogy mit is válasszak a lemondás tárgyául. A harmadik napon jöttem rá, hogy a veszekedésről kell lemondanom.

Nem volt könnyű megállnom, hogy amikor az öcsém piszkáltak, ne üssek vissza, vagy ne adjam vissza másként a sértést. Előfordult néhányszor, hogy nem sikerült veszekedés nélkül tölteni a napot, de a legtöbbször betartottam lemondásomat.

A legjobb az volt, amikor negyed óránként imádkoztunk a nap 24 órájában. Örültem annak is, hogy a böjtben sikerült esténként elővennem a Bibliát.

Remélem, jövőre még komolyabb lemondásokkal tudok készülni a Húsvét ünnepére.
Parádi Anna 5.o.

Amikor Moncsi néni kiosztotta a lemondásgyűjtő lapokat, elmagyarázta, hogyan is válasszuk meg lemondásainkat.

Én a csokoládéről mondtam le. Idáig sikerült is kiszíneznem az összes kockát: minden napon tudtam teljesíteni, amit elhatároztam.

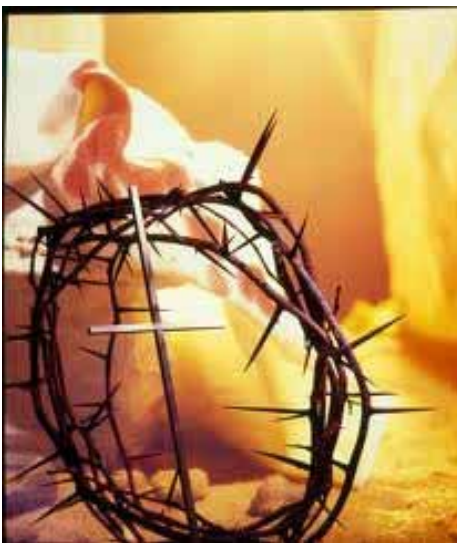
Néha volt olyan, hogy a testvérem elővett egy csokit, és azzal próbált megkísérteni engem. Én ennek ellenére nem ettem csokit.

Mama többször is megkérdezte tőlem a böjti időben, hogy szeretnék-e egy kis csokit. Én mindig elmondtam neki, hogy nem, mert lemondtam a csokoládéről.

Az összes nassolni való közül a csokoládét szeretem a legjobban, ezért fogadtam meg, hogy lemondok róla. Ki akartam színezni az összes kockát, s ezt úgy értem el, hogy elfelejtettem, hogy létezik csokoládé.

Örülök, hogy sikerült lemondásomat megvalósítanom.

Torkos Tímea 5.o.

Én úgy kezdtem neki a böjti időnek, hogy arra számítottam: nagyon nehéz lesz lemondanom. Főleg a sok tévészéről, a kevés tanulásról és a számítógépezésről.

Egy hét elteltével megszoktam. Volt olyan is, hogy már nem is akartam gépezni, ha-

nem inkább tanultam az órákra vagy a témazárókra.

Egy kicsit megtapasztaltam, hogy milyen volt Jézusnak, amikor 40 napig a pusztában volt. Természetesen az én lemondásaim az övéihez képest sokkal könnyebben teljesíthetőek voltak.

A legnehezebb számomra az édességről való lemondás volt. Nagyjából sikerült a legnehezebb lemondásokat is megvalósítanom. Azt tervezem, hogy a nagyböjt végén mindazokról lemondok egyszerre, amiket a legjobban szeretek csinálni.

A legfontosabbnak azt tartom, hogy sokkal többet imádkoztam, s nem csak akkor, amikor segítségre volt szükségem.

Lovász Péter 5.o.

A böjt elején Moncsi néni elmagyarázta, mi is a lényeg a böjti időszakban.

Én a számítógépezésről mondtam le. Mások másról, volt aki többről is.

Eddig sikerült megtartóztatnom magam a számítógépezésről, pedig nem volt könnyű, hiszen ott van a rengeteg PC-s játékomból.

Volt olyan is, hogy önként lemondtam olyanról, ami jó lett volna. Például több alkalommal is eltoltam magam elől a csokoládét.

Szerintem mindenki képes lemondani, s be is tudja a lemondásait tartani. Mindannyian megtehetjük, hogy 1-1 dologról lemondunk.

Simon Balázs 5.o.

Lélektől lélekig

A böjt végén

Hamvazószerdán azzal kezdtük a böjtöt, hogy Moncsi néni kiosztotta a lemondásgyűjtő lapokat. Minden négyzet egy napot jelentett. Középen, a célnál, a feltámadt Jézus állt.

Én a felsorolt lemondások közül azt vállaltam, hogy a minden nap megbeszélem a történeteket az Úrral, azaz imádkozom.

Terveztem még, hogy lemondok az időmről.

Szerintem nem sokan választották ezt. A legtöbben a csokiról, a tévézésről, számítógépezésről mondtak le. Voltak különleges lemondások is. Ha jól emlékszem, Moncsi néni 72 lemondást gyűjtött össze.

Tudom, a 72 féle lemondásból többet is választhattam volna, de én úgy gondoltam, hogy fokozatosan haladok előre. Úgy tervezem, hogy majd

minden évben többet vállalok. Ha alsóban elkezdtem volna, ma már előrébb tartanék. Akkor azonban még nem értettem a böjt és a lemondás fontosságát. Most kezdem érteni, s remélem, hogy ezt az évek során majd egyre komolyabban veszem. Szerintem a legfontosabb az, hogy megtisztuljunk, megváljunk

bűneinktől, felesleges terheinktől. Elhagyjuk a rosszat. A böjt végén tisztán várjuk a rosszat. Természetesen teljesen megtisztultak, büntelenek nem lehetünk, de tisztábbak igen. A saját elhatározásunkból.

Jó lenne, ha velem együtt egyre többen törekednének erre. Akkor talán szebb lenne a világ és az életünk.

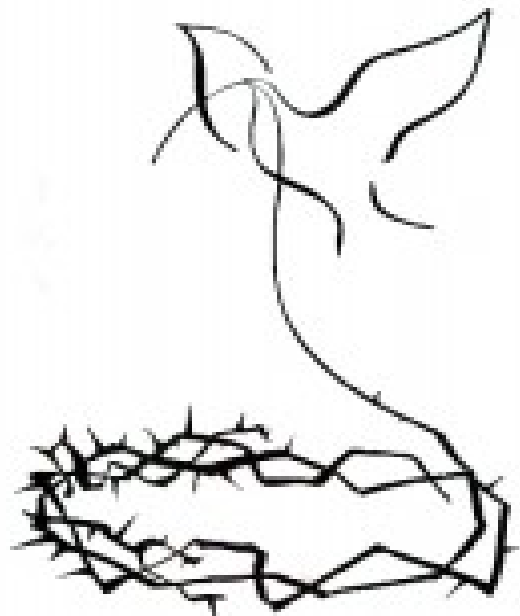
Szabó Márton 5.o.

Kurczina Terézia: Keresztednél

Testedet a rút kereszten
megdöbbenen nézem;
Átitatja a lelkemet
fájdalom és szégyen.

Ezt a sok kínt mind énértem
kellett elszenvedned;
S mérhetetlen szeretetből
szabadon megtetted.

Életem sok fájdalmában
megpihelve Nálad;
Hálás szívvel átölelem
szörnyű keresztfádat.

HÍREK

Áprilisi események

április 8. — a tavaszi szünet utáni első tanítási nap

április 10. — a Magyar költészet napja

április 13. — fogadóóra

április 16. — a holokauszt áldozataira emlékezünk

április 23. — a Föld napja

Aranytoll — egyházmegyei helyesírási verseny Gödöllő

április utolsó hete: szülők napja az 5., 6., 7. osztályban

Márciusban iskolánk alsó és felső tagozatos színházberletesei valamennyien megtekintették az idei év utolsó előadását.

Alsó tagozatosaink márciusban mozielőadáson voltak Gödöllőn.

Március 13-án megtartottuk iskolai ünnepségünket a szabadságharc hőseinek tiszteletére.

A március 15-iki városi ünnepségen iskolánk számos tanulója emléklapot kapott a meseíró pályázaton való részvételéért.

Iskolánkban lezajlottak a leendő első osztályosok előkészítő foglalkozásai. A beiratkozás után szeretettel várjuk szeptemberben az iskolával már megbarátkozott kicsinyeket az új (és számukra első) tanév kezdetén!

Kíváncsian várjuk április 24-ig a középiskolákból nyolcadik osztályosaink felvételéről szóló értesítéseket.

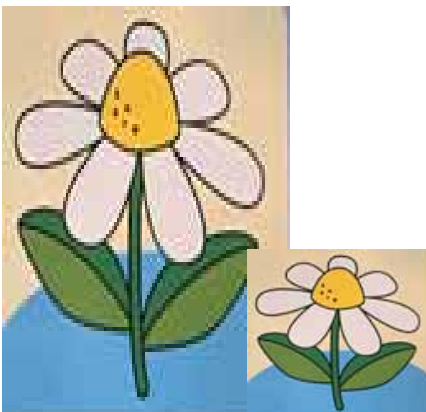
Tavaszi

szünet

március 31-től

április 7-ig

TALÁLKOZUNK ÁPRILIS 8-ÁN

Áldott húsvéti ünnepeket!

Primőr zöldségek

Friss zöldségeinket a „melegágyból”, azaz „kikelésük”, „kicsírázásuk” helyéről (röpdolgozatokból, feleletekből) gyűjtöttük csokorba.

Jó szórakozást!

Tanár: Milyen nevezetes nap van március 21-én?

Diák: Szökőév!

Röpdolgozatokból

Mi jellemzi a hidegvérű állatokat?

Válasz: Melegvérűek,....

Sorolj fel fészeklakó állatokat!

Válasz: Fűrgegyík,...

Melyik szervre ismeresz rá a jellemzők alapján? A légzőszervrendszer része, C alakú porcokból áll

Válasz: FÜL!

Sorolj fel olyan állatokat, amelyeknek éles metszőfogai vannak!

Válasz: Egerészölyv...

A középhőmérséklet olyan hőmérséklet, ami két hőmérséklet között lötyög...

Fogalmazásokból

„A természet felölti vidám oldalát...”

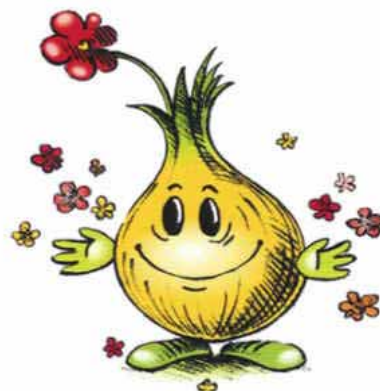
„Lehet a fakadó fák között sétálni”

„Szerelem az, amikor két ember — jó esetben két különböző nemű — érdeklődik egymás iránt”

Irodalom

József Attila többször is öngyilkos lett.

A hosszú szótagban egy hosszú magánhangzó, vagy két szó van.

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.